

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 27.

V Ljubljani, v petek 4. februarija 1887.

Letnik XV.

Kakošna naj bodo naša društva?

Po zakonu naravnem, postavljenem od Stvarnika samega, je človek navezan na družbo. Drug družega potrebujemo; drug na družega smo navezani. Da si olajša človek svoje življenje, išče si jednakomislečnih, da mu pomagajo in on njim nasprotno.

Tako je bilo vedno, tako posebno pa dandanes. Vse se družijo. Kdo bi mogel našteti vsa društva, ktera so se le med nami Slovenci ustanovila zadnjih 25 let? Mnogo teh družb je že pomrlo, mnogo jih le še životari, le nekaj jih je, ki dajejo znamenja življenja od sebe. Da, prišli smo tako daleč, da imajo že po hribovitih, od vsega prometa oddaljenih vaséh bralna in pevska društva.

To je od jedne strani gotovo veselo znamenje, ker je znak napredovanja. V takih društvih ima priprost človek lepo priliko se izobraževati toliko čitanjem dobre knjige, kolikor občevanjem z omikanimi in olikanimi sodruštveniki.

In mene vselej v srce veseli slišati, da so tu ali tam ustanovili novo narodno društvo. Vendar pa se ob enem bojim, da bi ne utegnili novo društvo dotičnemu kraju več škodovati, nego koristiti. Je-li to mogoče? Da. Vsaj se je to žalibog že večkrat dogodilo. Zakaj? Zato, ker se dotična družba ne vodi po pravem, zdravem načelu. Le to naj opomnim, da mislim tu na društva, h kojim pristopa tudi priprost naš narod.

Kake svrhe pa imajo čitalnice in bralna društva? Takoj 2. paragraf ti pové. Namen društvu je: poučevati, društveno občevati in zabavati. No, jaz nimam prav nič proti temu namenu. Všeč mi pa ni, da se taka društva s časom prvemu namenu, t. j. poučevanju popolnem izneverijo in da jim postane zabava glavni in večkrat jedini namen. Res je, da so te zabave več ali manj nedolžnega značaja. Vendar pa si jaz upam trdit, da prepogostne zabave slabo vplivajo na priprosti naš narod toliko gledé na moralno, kolikor gledé na materijalno stran. Pod imenom zabava se največkrat razume ples. Toda, ako hočeš na ples, treba da plačaš — da se lepo oblečeš — da mu žrtvuješ celo noč in navadno tudi naslednji

dan — in vse to je denar. Pač mi ni treba omeniti, da mi Slovenci nismo bogati in da je jedna naših glavnih napak zapravljivost, razsipnost. Ta je narodna naša napaka in pri taci in jednaci veselicih se ta naša pijavka goji in množi. Poleg tega si več kot jeden pokvari dragoceno svoje zdravje.

Kako pa je z nrvnostjo? Jaz nimam namena sumničiti društva naša. Ne — gotovo ne! Vendar pa tudi s tega stališča tu ali tam ni vse v redu. Ako ne drugo, se večkrat pleše in raja na postni večer ali proti jutru postnega dne. Pri taci prilikah kruši se zapoved cerkvena in gotovo ne na prid narodu našemu. Večkrat so taki plesni venčki — tako jih imenujejo — večer pred praznikom ali nedeljo in sicer, kakor naši časniki vestno opazijo, „do ranega jutra“ — „do belega dne“. — Kako je potem z sv. mašo, si lahko vsak sam misli.

„No, tu se je pa zopet jedenkrat oglasil misantrop, koji nobenemu ne privoščí par veselih uric“, vgovarjati mi utegne jeden ali drugi. Toda opomniti mi je, da pisatelj teh vrstic ni čmeren, ampak vesel je bil, je, in ako Bog dá, tudi bode ostal. Tudi ni nasprotnik družeb. Kaj še! Sam se rad pomudi v poštemem društvu. Družbe so pa tudi lepe in koristne naprave. Naravi naši ne nasprotujejo, vsaj nas je Stvarnik sam vstvaril za družbo. To pa želim iz srca, da naj se dobremu našemu narodu ustanovljajo taka društva, koja bodo blagodejno nanj vplivala ne le z moralnega, ampak z gmotnega stališča. Plesi naj se izbrišejo s programa onih društev, v ktere zahaja večinoma priprosti naš narod. Podajajo pa naj se mu zdrave knjige in pošteni časniki. Prirejajo naj se poučni in zanimivi govori. Tudi igre na karte naj se prepovedó. Žalostni učinki te razvade se tudi po Slovenskem semtertja pokazujejo. Pred vsem pa skrbeti je za lepo, ubrano narodno petje. Kaj rad poje naš narod in z veliko pozornostjo poslušá ubrane glasove izurjenih pevcev. Skrbite toraj narodna društva za lepo in nrvno petje in vedite, da nam bodo hvaležni naši sinovi in sinov sinovi!

Lepi, pošteni napevi izpodrivajo najgrše tuje in domače pesmi. Narodno petje blaži srce in vtrjuje

mišljenje narodno. Malo nas je Slovencev, a vendar nam ne manjka napevov, kteri bi bili čast in dika velikim narodom. Razširja naj se toraj lepo in poštemo narodno petje od Drave do Kulpe, od prijaznih solnčnih štajarskih vinogradov do sinjega morja jadranskega!

Klemšínov.

Črna vojska.

Ni je kmalo postave v današnjem državljanskem življenji, ktera bi bila tako pomenljiva beraču, kakor gospodu, kakor je ravno postava o črni vojski. Zanima vsacega in to temveč, ker se še le ustanovlja in nam sploh o celi stvari še pravega pojma manjka. Res se je že marsikaj bralo in pisalo o tej naj-novejši podpori države, toda vse, kar smo do sedaj o njej objavljali, ni bilo družega, kakor le večji ali manjši posnetek iz dotičnih postav. Vidoč pa, da si vsakdo v tem oziru kolikor moč natančnega pojasnila želi, pečati se hočemo nekaj s črnovojniško postavo od konca do kraja.

Kaj ji je namen?

Črna vojska ima trojni namen. Prvi ji je podpora stalne armade in brambovcev; drugi skrbeti, da opravlja v boji vsa pomočna dela, ktere so do sedaj redni vojaki izvrševali, kakor je, recimo, začasno utrjevanje, naprava cest, skrbeti za pota in mostove, oskrbovanje pisarničnih del, postrežba ranjencev in prenašanje taistih, straža ob meji, in tretji spopolnjevanje vrzeli v vrstah stalne armade. Vsled tega deli se tudi črna vojska na tri oddelke, ki so sledeči: 1. Čete, kterim je skrbeti za vojaško službo v posadkah in za stražo ob meji. 2. Oddelki, ki so odločeni za pomočno službovanje. 3. Popolnjevalni oddelki, t. j., tisti oddelki, iz kterih se bodo jemali vojaki za nadomeščevanje v boju padlih.

Gospodska črna vojska.

Vrhovni zapovednik črne vojske je naš presvitli cesar Franc Josip sam, ki ima edini pravico določevati, kedaj naj se črna vojska oboroži. Najvišja gospodska črnovojniška je pa c. kr. brambovsko ministerstvo, kteremu je v prvi vrsti podrejeno c. kr.

LISTEK.

„Slovansky sborník“ o Matičnih knjigah.

K. Kadlec, ki dobro pozná slovensko slovstvo, ocenjuje v drugi številki „Slovanskega zbornika“ letošnje knjige naše Matice:

„Najmlajša sestra slovanskih Matic je „Matica Slovenska“, ki že od leta svojega ustanovljenja (1865) izdaje svoj „Letopis“ in v poslednjih letih poleg tega še kako knjigo zabavno ali znanstveno. Prvi letniki „Letopisa“, ki ga je izdajala, so obsegali poleg znanstvenih del tudi zabavne, zadnji čas pa je postal „Letopis“ znanstven časopis, kar se mora naravnost pohvaliti. Treba je, da bi znanstvene sile slovenskega naroda imele nekako središče, krog kterega bi se združevali. Da sta najnovejša dva letnika „Letopisa“ priobčevala le znanstvena dela, je vzlasti v tej dobi znamenito, ko se je uvidelo, da popolno znanstveni časopis, kakeršen je bil „Kres“, nima dosti podlage med Slovenci, da bi mogel tekmovati z Matičnim

časopisom.“ (Dvomimo, da bi bila ta poslednja misel resnična; „Kres“ gotovo ni ugasnil zaradi Matičnega „Letopisa“.)

Potem podaje Kadlec posnetek iz posameznih člankov naše Matice.

O Navratilovem sestavku pravi, da je po njegovem mnenju najboljši spis v „Letopisu“.

O dr. Lampétovem spisu „Spomin“, s priznanjem izjavlja, da Čehi v svojem slovstvu še nimajo tako obširne študije o tem predmetu.

Vrhovčevu knjigo tudi na vso moč pohvali in pravi: „Če bi „Matica“ vsako leto izdala toliko vreden spis, kot je Vrhovčev, bi neizmerno se storila zaslužno za slovensko literaturo“. Spis je pisan izredno jasno in pri tem strogo znanstveno. Ne le zgodovinar, marveč tudi pravnik slovanski najde v njem mnogo porabnega. Priznanje kaže, da je „Matica“ v dobrih rokah.

Rusini imajo nalik naši družbi sv. Mohora društvo „Prosvěta“, ki že deseto leto izdava svoj koledar. Letošnji ima naslov: Iljustriranyj kalendaru tovaristva „Prosvěta“ na roku zvičajnyj 1887. Roč-

niku desjatyj. V Lvovu je izšel in broječ 116 strani stane 50 kr. Zanimiv je vzlasti zató, ker je mogoče iz njega vsaj površno spoznati stanje rusinskega slovstva. Kdor se zanima za brate Rusine, sezi po njem!

Slovenci se še precej brigajo za svoje bratske rodove in marsikako podjetje slovansko ima podpore tudi pri nas. Vendar se preradi le zanimamo za večje, znameniteje slovanske rodove in se z njihovimi razmerami skušamo seznaniti, mnogo manj pa skrbimo, da bi se poučili o manjših slovanskih plemenih. Čudno! Mi, ki sami po sebi vemo, koliko podpore zaslužuje narod, ki še le vstaja in ki je vsled malega števila vedno v nevarnosti pogina v nasprotnikovem morji se potopiti. Rusini, Bolgari, Lužičanje so nam bratje tudi po krvi in po osodi. Zlasti zadnji potrebujejo vsestranske podpore; če je ne dobé pri bratih, kdo jim jo bo dal? Zato priporočamo, komur je kaj na tem, njihov časopis: „Lužica“, ki ga izdaja v strogo katoliškem duhu pr. E. Muta v Budyšinu.

brambovsko deželno zapovedništvo, temu pa c. kr. brambovska okrajna zapovedništva. O vojnem času cesar sam imenuje zapovednike posamičnim črno-vojniškim oddelkom. Okraj, v katerem se nabira ta ali oni brambovski batalijon, je ob enem tudi naborni okraj črnovojniškega batalijona.

Razredi črne vojske.

Vsi črnovojniki delé se v 24 starostnih razredov, ki obsegajo leta od 19. pa do spolnjenega 42., kar je tako razumeti, da se črnovojniška dolžnost pričinja s poslednjim decembrom tistega leta, v katerem je človek 19. leto doživel in se zopet s poslednjim decembrom dovršenega 42. leta skoučuje. Nabora ima črna vojska dva. Prvi obseza 19 razredov in sicer od spolnjenega 19. pa do spolnjenega 37. leta. Ta nabor je silno imeniten, kajti v njem so vse take osebe, ki so dejanski pri vojaki služile in doslužile. Če bode treba, klicali se bodo pred vsem dosluženci v črno vojsko, ker so taki že izurjeni in precej za službo, ne da bi se moral z njimi še čas tratiti za vojaško vežbanje. V drugem naboru so pa možakarji od pričetega 38. leta pa do končanega 42. Le-ti se bodo pa le bolj za straže in drugo vojaško službovanje po posadkah rabili in ni verjetno, da bi kedaj smodnik duhali, kar se zná pa prvemu naboru lahko primeriti. K večemu bodo videli kri teči, kedar bodo ranjence prenašali.

Kdor bi pa, recimo, prostovoljno v vojake šel, preden bi bil 19 let star, tistega črnovojniška dolžnost po dovršeni dvanajstletni vojaški službi le še deset let veže. N pr. če bi bil danes star 17 let in greš prostovoljno v vojake, si s svojim 39. letom že popolnoma prost črnovojniške dolžnosti.

Kdo pa vodi razvidništvo črne vojske?

Občine, oziroma županstva. Vsako županstvo ima jako skrbno sestavljen zapisnik vseh črnovojniškov, ki imajo v dotični občini domovinsko pravico. Tisti zapisniki so toraj temelj vsakemu nadaljnjemu poslovanju političnih in črnovojniških gospôsk. Častniki in uradniki črnovojniški pa niso v črnovojniškem zapisniku vpisani, temveč posebej.

Kdo bo črnovojniške dolžnosti oproščen?

Vsak, kdor nima za to službovanje sposobnih telesnih ali pa duševnih zmožnosti. Oproščevanje je toraj troje vrste in sicer: brezpogojno oproščenje, oproščenje dejanske črnovojniške službe in začasno oproščenje. Vendar se pri tem oproščevanju ne bo tako strogo na določene telesne napake gledalo, kakor je to pri potrjevanji v stalno vojsko predpisano. Večina telesnih napak, zaradi katerih je bil morda mladenič v svojem dvajsetem letu pri novičenju zvržen, je taka, da bo za črnovojnika kljub temu sposoben. Da še več! Kdor bi nikakor ne bil sposoben, da bi ga vvrstili med črnovojniške vrste, porabil se bo za prenašanje ranjencev, za pisarniška ali druga taka dela, kakor tudi za prenašanje živeža, ali pa za kopača pri utrdbinah itd. Nespособen pa je človek tudi za črnovojnika, če ima katero sledečih napak: 1. Prirojena ali pozneje nastala popolna gluhotna na obeh ušesih. 2. Skaljena punčica, ali če jo ni na pravem mestu, ali jo sploh ni. 3. Slepota na obeh očesih. 4. Grdo pokažen nos, posebno če taisti dihanjé ovira ali govorjenje kazí. 5. Zajčja ustnica, ali če so ustnice hudo zaraščene, da človek ne more lahko jesti ali govoriti. 6. Velik krof, vsled kterega človek težko sópe. 7. Bizgavke na jezičku ali v dušniku. 8. Velika grba v oprsji ali v hrbtišči. 9. Predeljen hrbtanec. 10. Nenaravna zadnjica. 11. Izredna telesna pokveka, pokažena roka ali noga, ali če na nji manjka kakega važnega člena. 12. Zlomljeni in zopet zaceljeni udje telesa, če so vsled tega krajši postali in dotičnika na delu ovirajo. 13. Zastarani in neozdravljivi izpahí udov, zaraščeni udje, če vsled njih človek ni za delo. 14. Pokažena ali zvita noga. 15. Pritličnost, pokveka na celem telesu. 16. Bramorji, če jih ima človek veliko. 17. Izredno veliki izrastki na telesu, ki so neozdravljivi. 18. Mutasti ljudje.

Na prvi pogled se že vidi, da tukaj manjka še veliko bolezni, kterim je človek podvržen in je vsled tistih popolno nesposoben za črnovojniško službo. Dotične komisije bodo že same na to delale, da se bo seznam nedostatnosti spopolnil.

Za temi pomanjkljivostimi, vsled kterih je človek popolnoma oproščen črnovojniške službe, navedenih je 68 družib, vsled kterih dotični pač ni sposoben za službo v orožji, pač pa bo lahko opravljal kako pomožno službo v črni vojski. Ne bomo jih naštevati, kajti preveč bi potrebovali časa

in prostora, našim čitateljem bi pa vendar ne pomagali kdo vé kako, ker bi le malokteri zamogel sam na sebi določiti, ali ima katero tistih pomanjkljivosti ali ne. Sicer bo pa vsak sam zvedel pri črnovojniški pregledovalni komisiji, kaj mu manjka.

Manjše nedostatnosti, ki nobenega ne oproščajo so: pleša, pomanjkanje enega ušesa, slabši pogled na levem očesu, če je desno okó normalno razvito, slabi zobjé, če vsled njih ne trpi život, majhne kile, ktere obveza dobro zadržuje, toponožnost, če tista ne ovira človeka pri hoji itd.

Ali so odkupljenci podvrženi črni vojski ali ne?

Na to vprašanje, ki bo še marsikoga vrlo zanimalo, v postavi ni nobenega pravega odgovora. V državnem zboru in to v obeh zbornicah zastopali so misel, da, kdor se je od vojakov odkupil, je oproščen tudi od črne vojske. Da se ni nič posebnega v tem oziru vkrenilo, je vzrok prepričilo število odkupljencev, kterih je od leta do leta manj, kakor je to brambovski minister grof Welsersheimb sam priznal. Poslednjič so se mladeniči od vojakov leta 1867 odkupovali, pozneje nič več ne. Ker so se pa prav odkupljenci od vseh strani jeli oglašati, da naj se jim vendar naravnost pové, kako je z njimi gledé črne vojske, je vlada njihovi želji vstregla. Vlada je rekla, da so se odkupljenci ob svojem času sicer res odkupili od službovanja v stalni vojski. Ta dobrota se pa nikakor ne razteza tudi na črno vojsko, ktere ob času odkupa še ni bilo. Odkupljenci so toraj tudi črni vojski podvrženi, ker so se pa od službovanja v stalni armadi odkupili, se ne smejo nikakor za nameščevanje v boj padlih v stalni armadi ali pri bramboveih rabiti; temveč le za notranje, za pomožna dela v črni vojski, na pr. pri zgradbi utrdbin itd. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. februarija.

Notranje dežele.

Naš vojni minister zahteval bo, kakor se govori, od *izrednih delegacij* menda 40 milijonov goldinarjev. „Poštimoveci“ trdijo, da ta svota ne bo za mobilizacijo, temveč kar tako, da jo bo imel vojni minister na razpolaganje, če bi jo ravno potreboval. Nekako pred osmimi leti, preden smo šli v Bosno in Hercegovino, so se tudi sošle poprej izredne delegacije, ki so dovolile 8 milijonov kredita. Da bi se sedaj za črno vojsko toliko več zahtevalo, ktera nikakor ne bo tedanje mobilizacije presejala, vsaj v prvem času ne, ni verjetno. Reklo se je, da, če bo treba črno vojsko klicati, se bo iz vsake polovice kakih 100.000 mož oborožilo. Štirideset milijonov goldinarjev za teh 200.000 mož toraj ne bo treba. Spominjamo se še, da je v začetku leta vojni minister rekel, da bo treba še kakih 12 milijonov goldinarjev vojnemu budgetu primakniti, ker do sedaj ni nihče mislil na črno vojsko, kteri bo treba plašček in pokrival. Govorilo se je pozneje od 25 milijonov; sedaj pa zahteva 40 milijonov in še ni verjetno, da bi ta svota za vsak slučaj zadostovala. Vse to bi že jako po smodniku dišalo, naj bi bilo gotovo; a k sreči ni gotovo ne to, ne ono. Resnico bomo še le zvedeli, kadar bodo res delegacije sklicane.

Vojne priprave, ki se ravnokar pri nas pričenjajo, niso nič tako nenavadnega, kakor bi človek to na prvi pogled mislil. O tem piše Berolinska „Nat. Ztg.“ sledeče: „Priprave na boj, ktere je Avstrija pričela, nas niso prav nič iznenadile, ker so čisto naravne. Saj je vendar znano, da je med vsemi državami Avstrija do sedaj že od leta 1866 še najmenj denarja za oboroževanje in pomnožitev vojakov izdala. Da je sedaj jela tudi skrbeti za svojo varnost, je vzrok Bismarkov govor v državnem zboru, ki je naše zaveznike opozoril, da je dandanes vsaki državi več ali manj treba tako trdni biti, da lahko na lastnih nogah stoji, potem še le ima upanje, da se bo tudi v nevarnosti lahko ohranila. Krajevni boj dandanes ni prav verjeten gledé današnjega svetovnega položaja. Razmere med državami so silno zapletene in prav zaradi teh je treba vsaki posamični državi na vsako možno bodočnost misliti, če tudi si vsaka prizadeva, da se mir ohrani“. V tem oziru Avstrija prav dela, če se na Nemčijo čisto nič ne zanaša, pač pa na svojo lastno moč in krepost. Poleg tega ji je pa tudi neogibno potrebno, z Rusijo v dobrih razmerah ostati, kar si v resnici Avstrija tudi prizadeva, odkar je Bismark izpred svojega gledišča zastor potegnul.

Dr. Knotz stavil je dne 28. januarja v državnem zboru interpelacijo, ki je bila tako neotesana in surova, kakor je njen oče dr. Knotz sam. Knotzu ni všeč postopanje pravosodnega ministra dr. Pražaka po pravosodnem polji na Českem in je

vlado hudo in silno neotesano prijemal, zakaj da to trpi. Grof Clam, ki je tisti dan predsedoval, je moral večkrat Knotza zavračati zaradi neparlamentarnih napadov. To se je pa zopet levičarjem silno za malo zdelo ter so v enomer kričali, da Clam ne spoštuje govorniške pravice, pri tem so pa popolnoma prezirali, da je Knotz z nesramno svojo zabavljivostjo taisto že zdavnej sam napravil. Je že res, da sme interpelacije vsakdo staviti, kakor se mu to ljubi in to tudi opravični red dovoljuje, toda opravični red je bil sestavljen za olikane može, za ktere je v državnem zboru prostor, ne pa za surovine Knotzove vrste. Dalje se je Knotz tudi pregrešil zoper določitev, kakoršna mora interpelacija biti. Opravični red skoraj vseh parlamentov določuje, da v interpelaciji ne sme biti družega nego vprašanje po zadevah, o kterih si dotičnik želi pojasniti in pa vtemeljevanje tega vprašanja. Surova polemika in razžaljivo napadanje je pa povsod izključeno in je podpredsednik grof Clam popolnoma prav imel, da je Knotz taktnosti učil, ker jo surovež sam ne zna. Mar li bi ne bilo treba te postave malo preosnovati, pooprstiti?

Kako smo z Rusijo? Skoraj bi rekli, da so se razmere zdatno zboljšale, odkar so Beustovi spomini na Dunaji Bismarka v pravi luči pokazali. Naša diplomacija si zopet vrlo prizadeva z Rusijo v prijazni zvezi ostati, ktero bi bila inostranska zavidljivost skoraj raztrgala. Rusija ni bila še nikdar naš zakleti sovražnik in se do sedaj še nismo nikdar vojskovali med seboj. Tudi nadalje si ne želimo boja z njo. Tega boja tudi toliko časa ne bo, dokler bo Rusija naše meje in naše koristi na Balkanu spoštovala. Res si ruski radikalec mnogo prizadevajo, da bi nas v boj zapletli zaradi bolgarskega vprašanja. Vendar ni verjetno, da bi car rogovileže poslušal, za kar ima jako važne vzroke. Denarja tudi Rusom prav tako primanjkuje, kakor nam ali kaki drugi velesili in to je že zadosti važen vzrok, da se boj ne pričinja za prazen nič. Narodno-gospodarska kriza, s katero ima Rusija ravnokar opraviti, ni še pri kraji in jo tudi povišani davki ne morejo odpraviti. Naj se le k tisti še kak boj pridruži, pa je polom gotov. Papirni rubelj ruski ima že sedaj jako dvomljivo vrednost. Naj pride do boja, pa ne bo imel nobene več. Rusija še vedno krvavi na ranah, ki jih je v finančnem oziru, če tudi zmogovalka, dobila v poslednji rusko-turški vojski dandanes še nikakor ni pripravljena za nov boj. Prav zaradi tega so pa tudi vsi merodajni politični krogi na Ruskem vseskozi miroljubnega duha in le šovinisti so, ki si boja z Avstrijo želé.

Vnanje države.

Na *Nemškem* nastalo je govorjenje, da se bo papež Leon XIII. v Bismarkovem smislu proti središču nemškega državnega zbora izrazil. O tem piše „Germania“: „V Vatikanu so z radostjo pozdravili govor voditelja centra v nemškem državnem zboru, Windhorsta. Vsakdo pravi, da je Windhorst pravo zadel, ko je tako odločno barvo pokazal. Silna množina zlaganih novic, ki po liberalnih časnikih predale polnijo, češ, papež se je jako nevoljno o Windhorstovem postopanju izrazil in se bo zaradi tega centrumu po robu postavil, nimajo družega namena, kakor katolike po Nemškem zbegati. Vatikan do sedaj ni storil nobenega koraka proti centrumu in ga tudi ne bo, kajti sv. oče nič ne namerava, kar bi utegnilo centrumu na škodo biti. Pač pa si bo Vatikan nasprotno prizadeval vse opustiti, kar bi katolikom na Nemškem le količkaj zamoglo škodovati. Da bo res tako, pokazala bo že bližnja bodočnost.“ Volitve na Nemškem so popolnoma notranja zadeva, v katero se nima nihče vtikati in se tudi papež ne bode. Slep bi moral biti, kdor bi ne sprevidel posledie iz tega izvirajočih, če bi se namreč papež res hotel v volitve na Nemškem vtikati. Tu samo vprašamo, kakošno zaupanje bi imeli nemški katoliki v sv. očeta, če bi se on sedaj proti njim z Bismarkom pobratil? Kar ne gre, ne gre!

Barake, ki so jih Francozje okoli trdnjav ob francosko-nemški meji postavljati jeli, so napetost med Nemško in Francijo še zdatno povišale. Nemčija trdi, da to ni družega, kakor sovražno dejanje, po kterem se mir kali in Nemčija žali. Poslednja se je namreč že v teku minulega leta izrekla, da ne bo nikdar Francozov napadala. Tudi nemški vojaški gospodski zdí se zgradba barak izzivalna, in sicer zaradi tega, ker jih do sedaj nikdar ni bilo in tudi Nemčija Francozom ni dala nobenega povoda za to. Vendar pa Nemčija pri vsej svoji jezi in nevolji ne more zabraniti, da bi Francozje ne delali barak. Vojno upravništvo v Berolinu sicer na to sili, da bi vlada Francozom prepovedala dotične zgradbe, toda taka zahteva je bedasta in niti ne zasluži, da bi se še dalje o njej razgovarjali. Da bi se pa tudi vojaškim mogočnjakom v Berolinu nekoliko vstreglo, je vendar dala nemška vlada v Pariz razumeti, da želi, ko bi se graditev barak ustavila. Tudi dve drugi velesili želite menda tako. O poslednji trditvi pač jako dvomimo, da bi bila resnična. Kaj li druge velesile briga, kaj Nemčija ob francosko-nemški meji težko gleda?! Naj se le sama porazumi s svojim sosedom.

Lahom se v sosesčini abesinskega kralja Janeza prav slabo godi. Kolikor telegramov od ondot v Evropo dojde, se lahko o vsakem trdi, da je Jobovo sporočilo. Laški general Gené zahteval je kakih 600 mož za podporo, s kterimi je želel divjakom

uro navijati. Minister Robilant pošlje mu namesto 600 mož več nego petkrat toliko vojakov in reči smemo, da jih bo še premalo, kajti Lahi so jeli predsedati abesinskemu kralju Janezu in pa njegovemu vazalu Meneliku Šoajskemu. Poslednji si je namreč podvrgel Harar, ter je s tem menda Lahe žalil ali še celo oškodoval, če tudi niso povedali, na kakošen način. Harar je od Masane tako daleč, da Lahov prav nič ne briga, ali naj ondi trava raste ali ne. Pač pa so Lahi menda nameravali velike naselbine ondi napraviti, kar pa zopet kralju Janezu abesinskemu ni bilo všeč. Kakor se čuje, mož odločno zahteva, da se Lahi iz Masane umaknejo in ta zopet pride v egiptovsko last. Egipčane je imel Abesinec rad, Lahov pa ne more trpeti. Če se mu toraj prostovoljno umaknejo bo prav, če pa ne, bo pa že on skrbel, da se bodo. Lahi naj Masano pusté, kjer je in naj si rajši drugod naselbin iščejo, kjer bodo tudi še kaj družega imeli, kakor pa samo vroč pesek.

Španski republikanci razcepljeni so v dva tabora in so zagazili vsled tega v nekako krizo, o kateri se še ne vé, kakošen konec da bo imela. Načelnik jedni stranki je Zorilla, in sicer je to frakcija bolj radikalne smeri, drugo vodi pa Salmeron. Gledé števila je Zorillova stranka večja. Obe stranki skušali ste se zjediniti v jedno in so se iz tega namena njuni pristaši večkrat zbirali na razgovore. Nasledek teh razgovorov je bil, da so takoj na prvem taboru Zorilli izročili zaupanje, Salmeronu pa nezaupnico z 71 proti 35 glasovom. Na drugem taboru dvignil se je pa Salmeron ter je v pikrih govorih strogo obsojal Zorillovo prevratno politiko. Prijatelji njegove stranke so mu viharno odobrvali krepke besede, ker jim neznosna diktatura Zorillova že preseda. Needinost med republikanci je res najboljša obramba za monarhijo na Španjskem, kajti ne dá se tajiti, da, dokler se bodo med seboj kavalali, ne bodo imeli časa monarhiji tal spodkopavati.

Izvirni dopisi.

Iz hribov nad Škofjo Loko, 1. februarija. Na stotine z jabolki težko obloženih voz vozilo se je meseca oktobra in novembra minulega leta skozi Poljansko in Selško dolino čez Škofjo Loko na železnico. Mislili smo, da je te robe zmanjkalo, a ko so se jabolka podražila, se je videlo, da sosedni Cerkljanski okraj na Goriškem je silno bogat v tej zadevi. Pokazalo se je, da smo v Škofjeloškem in Idrijskem okraju veliko zaostali za Cerkljanskem, kar zadene sadjerejo. Tu pri nas se trese (seka) smreka, a tam tresejo jabolka. Tu bo smrek kmalo zmanjkalo, ker se gozdi neusmiljeno izsekavajo in dobro in potrebno bi bilo, da bi ljudstvo vže naprej skrbelo, da ne zabrede v revščino — v dolgove. Živinoreja daje tu dolincem in hribovcem lepe dohodke, a vendar se skoro povsod vidi in čuje, da le z izsekavanjem gozdov si kmetje pomagajo največ. Kaj pa, kadar bodo to iztrebili; gozdna postava jih sicer nekoliko zadržuje, a nadzorovanje je posebno po hribovih težavno in malo izdá. Naj bi se posestniki z vso marljivostjo poprijeli sadjereje. Letos delajo dobre sklepe, ko vidijo, koliko lepih višnjevih desetakov in stotakov so vrli kmetje posebno unstran meje — na Goriškem — potegnili za jabelka. Pravijo, da zanaprej hočejo za svoje vrtove bolj skrbeti, a jaz mislim, da bodo ostali, kakoršni so bili. Sicer je v našem Škofjeloškem okraju že veliko čvrstih sadjerejev, a storilo naj bi se v tej zadevi vsaj desetkrat toliko, kakor do zdaj, potem bi kaj zdalo. Ljudstvo v našem kraju je prav razumno, a manjka mu poduka. Družba sv. Mohora je že veliko storila za kmeta, posebno tudi za sadjerejo, a jaz pa mislim, da bi nam prav veliko pomagal k povzdigi sadjereje g. G. Pirc, ako bi se potrudil v naš kraj in tukajšno ljudstvo vnemal in podučeval v sadjereji. Naj bi s čvrstim predavanjem razveselil kmete naše v Seleah, v Žireh in v Poljanah! Gotovo bo njegov trud obilno poplačan. Ljudstvo naše se sicer drami, a počasi; želebi bi bilo, da bi se hitrejše, ker pomanjkanje hitro za nami postopa.

Spod sv. Jošta, 2. februarija. (O vremen u.) Danes je bila svečnica. In ljudje pravijo, da ta dan medved prihaja iz svojega brloga gledat vremena. Če je lepo, skriva se zopet na svoje torišče; ako pa po zimi diši, mu ni več mar za luknjo, ostane zvonaj. Na to pravljico sem se spomnil danes, ko sem šel iz cerkve na Dobrni. V obližji iste še imajo po nizkih ravninah s snegom pokrito polje. Idoč meril sem snežno skorjo na dveh prostorih, kamor še solnčni žarki ne morejo dospovati, bila je debela za sedem centimetrov.

Ce si se od cerkve oziral proti severni strani po naših gorah, ni videti snega več nikjer, izvzemši nekoliko belih krpice na vrhu Kozjaka, ki so pa ostanki zametov. Na potu proti temu kraju se po nekterih delih že „prah kadi“, ali vetra danes ni bilo, le na Brdeah tik najvišjega rebra Kozjakovega nas je na spoznanje začel hladiti.

Ako z naših gor gledaš proti Dobrni in dalje proti jugu, to brez neznatnih izjemkov vidiš snežno odejo ne le po strminah, ampak tudi po vseh ravninah, kolikor jih opaziš imenito proti Celju.

Mere za toploto ne morem povedati, ker po teh hribovih toplomera menda nima nikdo drugi, kakor gosp. župnik pri sv. Joštu. Dopisnik ga je o svojem času imel, ali, ko so ženske ob priložnosti hišo snažile, so ga vsled neprevidnosti na kosce razdrobile, ni preostalo drugo, kakor dotična lestvica, ker je bila od železa. To pač lahko bolj natanko povem, ako rečem, da megle po jutrah v področji našega gorovja ni nikjer, toda Savinjska dolina, ona je podobna velikemu jezeru, tam je toraj megla tudi doma, kakor pri Vas v beli Ljubljani.

Ni še sicer spomlad, vendar se, da s pesnikom rečem, po naših gorah že zdaj človeku „sree razširja in duh povzdiguje“, imeli smo namreč, posebno danes, toplo vreme, kakor o spomladnem času. Vsaj prijazno solnce nas je na to spominjalo, imenito zraven pogleda na zelene z žitom obraščene njive, te so dobro prezimile.

Ko je solnce zahajalo, govoril sem ravno z nekim znancem, v trenutku zatona občudovala sva krasno rudeči žar, med tem se je pa skrilo za Solčavske planine. Ob enem se je ohladil zrak, ker se po senčnih krajih precej snega leži. Namesto solnea zasvetil se je blede mesec. Sedaj, ko to pišem, je ura odbila poldevet, a zvonaj je prijazna tiha noč.

Kaj nam toraj, vprašajmo se k sklepu, pravljica o prikazni medvedovi na svečnico naj prerokuje? Kdor je danes gledal od juga proti severu, imel je pred seboj deloma spomladen, v nasprotnem smeru pa zimski prizor. Za prve bi se medved bil skrtil, za druge bi ostal zvonaj. O spomladi bomo lahko prav dali enemu kakor drugemu, ko bodeta pravila, kako sta na svečnico zadela gledé vremena.

Iz Trsta, 3. februarija. Štirinajst dni imamo krasno, solnčno vreme. Človek skoraj ne more verjeti, da smo sredi zime. Preteklo nedeljo trgal sem blizo novega kolodvora pri sv. Andreju prve letošnje evetlice. Ako ostane ta toplota, se je bati, da prične prerano odganjati. Kaj lepo se je sprehajati ob morskem bregu. Morje je belkasto-višnjevo in popolnoma mirno. Za odhajajočimi parniki delajo se dolge brazde, koje se kaj lepo svetijo pod žarki solnčnimi. Mirno je morje in cela narava komaj čaka, da se vzbudi k novemu življenju. Ljudstvo pa nikakor ni v soglasji z mirno naravo, ampak vzbunjeno je vsled strahu pred vojsko. Tudi na naši borzi provzročujejo vojevita poročila strah in polom. Skoraj vsi listi prerokujejo bližnjo vojsko.

Toda kljubu tem neugodnostim se mladi svet prav pridno zabava. Meter dolgi plakati po voglih naznanjajo razne veselice in zabave. Marsiktera stvar romala bude te dni v zastavljavnico. Vse toži o slabih časih, a zabave raste iz tal, kot gobe v jeseni. Kolera se je skoraj popolnoma pozabila. V mestnem zboru končala se je s tem, da so dovolili vže tako predobro plačanim uradnikom razne renumeracije. Med drugimi dali so vodju magistrata g. Gandussi-ju 500 gold. letne doklade, da si ima mož nad 3000 gold. letnih dohodkov. Priznati moram, da je magistrat storil vse, kar zahteva védnost in previdnost, da bi ugonobil nemilega gosta. Toda to je bila sveta dolžnost dotičnih uradnikov in to toliko več, ker so dosti boljše plačani, nego li cesarski uradniki. — Znamenje, da imajo denar.

Domače novice.

(Vodnikova sijajna veselica) v Ljubljanski čitalnici v torek zvečer je bila silno elegantna in prijetna. Poslednjo lastnost ji je vtisnilo to, da ni bilo letos gnječe, kakor druga leta, da bi bil človek človeku na poti. Veselico so počastili s svojim prihodom najvišji civilni in vojaški dostojanstveniki.

(V mestnem odboru) poteče letos odborniška dōba sledečim gospodom: V I. razredu dr. vitezu Bleiweisu in Vasu Petričiču. V II. razredu: Josip Benedikt, Iv. Gogala in dr. Iv. Tavčar.

V III. razredu: Josip Geba, Srečko Nolli, Ivan Počivalnik, Jakob Škrbinec in Ignacij Valentinčič.

(Dopolnilne volitve) v mestni odbor bodo menda meseca aprila t. l.

(Slovenska predstava) v tukajšnjem gledališči bude v nedeljo, 6. februarija t. l. Dramatično društvo priredi ta večer pustnemu času primerno igro: „Danes bomo tiči!“ burko s petjem v štirih dejanjih. Po Nestroy-u poslovenil Ivan Železnikar. Ker je qmenjena igra že mnogokrat napolnila gledališče, bila bi vsa daljna priporočila nepotrebna. Ulogo znanega hlapca Melhiorja prevzel je g. Kocelj. — Da se občinstvu neprilik, kakoršne so se, žal, vršile pri dveh zadnjih predstavah gledé sedežev v parterji, ne bude v prihodnje več bati, odpustilo je dramatično društvo vstopničarja ter oskrbelo nove vstopnice za sedeže.

(Razpisana) je služba učitelja na Dobravi pri Kropi. Šola je enorazredna in nese 430 goldinarjev u stanovanje. Prošnje do 25. marca 1887 e. kr. lokalnemu šolskemu svētu v Radovljici.

(Učiteljska služba) v Ratečah na Gorenjskem je razpisana z letno plačo 430 gld. Prošnje do 25. marca t. l.

(Porotne obravnave) pri e. kr. okrožni sodnji v Novem mestu prično se dné 14. februarija t. l.

(V Krškem) je napravil ondotni „godbeni klub“ s prijaznim sodelovanjem možkega pevskega zbora dné 2. februarija v spomin prvemu slovenskemu pesniku Valentinu Vodniku slavnostni koncert. Prostori „bralnega društva“ so bili do zadnjega napolnjeni, — rekel bi, natlačeni! Cel koncertni vspeh vršil se je povsem izborno, kar gotovo čast dela godcem in pevcem. Občinstvu so posebno ugajale skladbe: „Hej Krčani!“, koračnica, na novo vglasbil za Krški godbeni klub gosp. V. Parma, „V boj“, koračnica iz opere „Zriny“, in „Spomin na Kranj“, kvadrilja, sestavljena iz narodnih slovenskih pesni od g. V. Parme. Tudi pesni „Slovan“, „Slovenec sem“, „Jadransko morje“ in „Domovini“ (Beseda sladka domovina) so peveci prav dobro peli. Vrlim godcem in pevcem pa kličemo: „Le tako naprej!“ Omeniti moram še, da je bilo vse že pred polunočjo končano in vsi smo se na to kmalo ločili in podali k počitku v nadi, da bi nas godci in peveci kmalo blagovolili z enakim programom oveseliti. — Plesalo se ni! — a —

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Miha Korošec, župnik v Cirkoveah, preseli se za župnika v Loko pri Zidanem mostu. Č. g. Jožef Sorglechner, župnik Loški pa gré za župnika v Cirkovec.

(Presvitli cesar) daroval je 300 gld. šolskim sestram v Mariboru, da si poravnajo dolgove, nastale pri zidanju nove cerkve.

(Dijaška kuhinja) v samostanu čč. gg. oo. minoritev v Ptuiju je podarila meseca januarja t. l. revnim dijakom 566 porej ter imela 84 gold. 90 kr. stroškov. V letošnjem šolskem letu začeni z 20. septembrom razdelilo se je že 2139 porej v vrednosti 320 gld. 85 kr. Zares lep uspeh! Došli so z nova nastopni darovi: Slavni okrajni zastop Ormožki 80 gold.; preč. g. Jurij Matjašič, stolni prošt v Mariboru, 5 gld.; Mariborski dijaki 4 gld. 50 kr. Vsem ljubiteljem in dariteljem človekoljubnega podjetja slava! Bog plati! Nadaljne milodare vsprejema č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan na Ptuiju.

(Porotne obravnave) pri Celjski okrožni sodnji prično se 14. t. m. in bodo trajale do 26. t. m. Zatoženci so vseskozi možkega spola.

(Človeška glava), ki so jo na Hrvaškem ob Savi našli, je Malusova. Sodnja in znanci ranjkega so jo spoznali ter so jo v Celje prepeljali, kjer sta nezvesta žena ranjkega in njen galán zaprta zaradi zavratnega umora ranjkega, kterega sta obdolžena.

(Za Dolinarjev spominek) nabranih je do sedaj 152 gld 5 1/2 kr.

(Zaprli) so v Trstu Lloydovega kapitana Searpo, ker je na sumu, da je v zvezi z velikimi defraudacijami, ki so se pri Lloyd pred nekterimi leti vršile. V preiskavo pride še več drugih kapitanov.

(Živini) naj nikdo ne daje soli, ki jo kupuje za gnoj. Kemiki trdijo, da ima v sebi škodljive snovi, ki so življenju nevarne.

Razne reči.

— Koliko prometa je pripoštne nakaznicah. Iz uradnih izkazov se razvidi, da je bilo v prvih sedmih mesecih pri poštne nakaznicah samo vplačanih:

	za domače	za tuje dežele
na Niževavstrijskem	gl. 31.795.840-16	gl. 1.433.397-36
" Gornjevavstrijskem in Solnograškem	8.813.404-34	350.016-62
" Tirolskem in v Vorarlbergu	7.732.263-59	588.475-41
" Štirsko-Koroškem	17.181.922-57	471.899-40
" Kranjskem in v Primorju	9.596.936-09	545.301-76
v Dalmaciji	5.650.881-54	73.636-05
na Českem	51.433.806-09	1.900.991-80
" Moravskem in v Šleziji	24.198.172-74	567.729-51
v Galiciji	22.641.354-57	411.409-08
" Bukovini	2.723.817-62	—
pri e. k. poštah na Turškem	—	225.501-28

vkupaj gl. 182.516.764-98 gl. 15.819.992-60

Za sedem mesecev vkup 198.336.757 gl. 50 kr., za celo toraj okoli 340.005.870 gl. 13 kr. kot nakazna vplačila, toraj skupni promet 700 do 800 milijonov goldinarjev za vplačila in izplačila. To kaže le en del poštne prometa. Pri tem pa niste še Bosna in Hercegovina.

Telegrami.

Dunaj, 4. febr. Poslaniška zbornica. Mauthner in tovariši interpelirajo ministerskega predsednika, ali so se razmere naše države nasproti inostranskim velesilam v poslednjem času kaj spremenile in če je tudi sedaj še upanje opravičeno, da se nam mir ohrani. Poslanca Schwab in Bohaty prišla sta pravosodnega ministra zaradi zaplenbe uradnega sporočila o seji Liberške trgovinske zbornice, v katerem se je izjavilo nemškemu poslancem českega deželnega zbora priznanje.

Gorica, 3. febr. Trgovinska zbornica izvolila si je danes barona Evgena Ritterja za predsednika in Ivana Paternolli-ja za podpredsednika.

London, 4. febr. Churchill zapustil je Angleško, ker je bolan. Podal se je na svet zdravnikov v južno Evropo.

Pariz, 4. febr. Chartum je pripravljen pripoznati egiptovsko gospodstvo.

Rim, 3. febr. Danes je odšlo 800 mož iz Neapolja v Masano. Drugi odidejo dne 8. t. m. Ras Alula imel bo z armado Negušev vred blizo 40.000 mož. V notranji Abesiniji nahaja se ravnokar laška znanostna ekspedicija, kateri na čelu je grof Salimbeni.

Bukarešt, 3. febr. Kamora je dovolila soglasno, da se kraljevina oboroži.

Umrli so:

2. febr. Karol Velec, brivčev sin, 15 mes., Mestni trg št. 3, božjast. — Quido Brancheta, trgovčev sin, 8¹/₂ let, Kongresni trg št. 7, jetika.

3. febr. Franc Grebene, trg. pot. sin, 6¹/₂ let, sv. Jakoba trg št. 9, skarlatina. — Matilda Černič, delevčeva hči, 4¹/₂ let, Kravja dolina št. 1, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		arakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	743-56	—	8-2	brezv.	megla	
3. 2. u. pop.	745-12	—	1-8	sl. zap.	jasno	0-00
9. u. zveč.	748-87	—	3-2	sl. zap.	"	

Zjutraj megla, potem jasno, zvečer zarija. Srednja temperatura — 4-4° za 3-4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

4. februvarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	74	gl.	80	kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	77	"	10	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	"	70	"
Papirna renta, davka prosta	93	"	80	"
Akcije avstr.-ogerske banke	831	"	—	"
Kreditne akcije	265	"	10	"
London	128	"	65	"
Srebro	—	"	—	"
Francoški napoleond.	10	"	18	"
Ces. cekini	6	"	11	"
Nemške marke	63	"	05	"

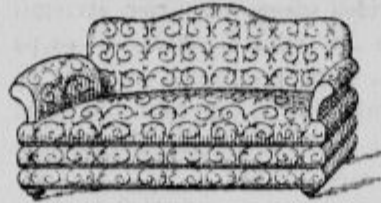
Obed

(1)

v privatni hiši išče za dobro plačo samostalen gospod.

Ponudbe z adresno sprejema upravništvo „Slov.“ do 7. februvarija.

Izdajatelj in odgovorni tiskar Josip Jerič.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsaki sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavl sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gl.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujejo jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, uzorec blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge itd., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzeman in izvršujem na občno zadovoljnost. (3)

Katoliška tiskarna
Valvazorjev trg šte. 5
priporoča:

VIZITNICE
= v raznih oblikah =

Kuverte
z firmo, emaljo, računo, enilko, vabilo i. dr.

Netvaške liste
po niski ceni.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(21)

Anton Krašovic,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, govejki živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni živinski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

„Missa ss. Cordis Jesu,“

ktero je za možki zbor četverglasno postavil ter prečast. gospodu Matiji Erjave-u, dekanu vipavskemu, poklonil Janez Pogačnik (organist v Vipavi).

Dobiva se pri skladatelju in v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani po 60 kr. (12)

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	7-— zvečer	7-00 jutraj	8-50 zvečer	1-20 popold.	—
Mürzschlag	10-29 " "	10-20 " "	2-5 po noči	5-25 " "	5-55 jutraj
Gradee	12-28 po noči	12-55 popold.	6-— jutraj	9-20 zvečer	10-50 dopold.
Maribor	1-49 " "	2-27 " "	8-20 " "	11-30 po noči	2-32 popold.
Pragarsko	2-16 " "	— " "	9-— " "	12-10 " "	3-35 " "
Celje	3-15 " "	3-53 " "	10-30 dopold.	1-45 " "	6-— jutraj
Laški Trg	— " "	4-9 " "	10-46 " "	2-4 " "	6-23 " "
Zidani Most	3-51 jutraj	4-44 " "	11-40 " "	2-45 " "	7-11 zvečer
Litija	— " "	5-29 " "	12-33 " "	3-43 " "	8-32 " "
Ljubljana	5-12 " "	6-14 zvečer	1-29 popold.	5-40 jutraj	10-20 " "
Postojna	6-30 " "	7-55 " "	3-37 " "	7-50 " "	1-58 po noči
Št. Peter	6-32 " "	8-19 " "	4-8 " "	8-22 " "	2-48 " "
Divača	7-19 " "	8-53 " "	4-46 " "	9-2 " "	3-59 " "
Nabrežina	8-16 " "	9-39 " "	5-54 " "	10-14 dopold.	5-40 jutraj
Trst Prihod	8-42 " "	10-5 " "	6-30 zvečer	10-50 " "	6-30 " "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8-30 zvečer	7-— jutraj	10-— dopold.	6-30 zvečer	7-10 zvečer
Nabrežina	9-19 " "	7-32 " "	10-51 " "	7-17 " "	8-44 " "
Divača	10-3 " "	8-27 " "	11-56 " "	8-31 " "	11-5 " "
Št. Peter	10-33 " "	9-3 " "	12-56 popold.	9-25 " "	12-34 po noči
Postojna	10-51 " "	9-24 dopold.	1-21 " "	9-51 " "	1-16 " "
Ljubljana	12-7 po noči	10-52 " "	3-7 " "	12-20 po noči	5-— jutraj
Litija	— " "	11-31 " "	3-57 " "	1-15 " "	6-17 " "
Zidani Most	1-24 " "	12-40 popold.	4-59 " "	2-22 " "	7-50 " "
Laški Trg	— " "	1-3 " "	5-22 " "	2-47 " "	8-25 " "
Celje	1-59 po noči	1-20 " "	5-42 " "	3-8 " "	8-54 dopold.
Pragarsko	3-2 " "	— " "	7-13 zvečer	5-— jutraj	11-15 " "
Maribor	3-20 " "	2-50 " "	7-58 " "	5-55 " "	12-30 popold.
Gradee	4-55 jutraj	4-25 " "	10-25 " "	8-20 " "	4-35 " "
Mürzschlag	6-54 " "	6-54 zvečer	1-47 po noči	11-47 dopold.	9-35 zv. Prih.
Dunaj Prihod	10-— " "	10-00 " "	6-— jutraj	4-— popold.	— " "

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

Št. Peter Odhod	jutraj 7-5	jutraj 9-15	popold. 4-20	zvečer 9-40
Reka Dohod	8-49	11-17	6-18	11-42
Št. Peter Odhod	jutraj 5-45	dopold. 10-25	popold. 5-25	zvečer 8-15
Reka Dohod	8-8	12-32	7-50	10-16

Divača—Pulj.

Divača Odhod	jutraj 9-10	jutraj 4-5	zvečer 9-10
Pulj Dohod	popoldne 12-44	8-—	12-26
Pulj Odhod	jutraj 5-—	jutraj 11-52	popold. 4-20
Divača Dohod	dopoldne 8-17	popoldne 4-30	zvečer 8-11

Nabrežina—Gorica.

Nabrežina Odhod	jutraj 4-—	jutraj 8-9	dopoldne 10-8	zvečer 5-48	zvečer 10-—
Gorica Dohod	6-40	9-4	11-23	6-59	11-37
Gorica Odhod	jutraj 5-—	jutraj 9-24	popoldne 4-45	zvečer 8-9	zvečer 10-30
Nabrežina Dohod	6-41	10-41	6-52	9-8	—

Zidani Most—Zagreb.

Zidani most Odhod	jutraj 4-5	jutraj 4-40	popoldne 12-50	zvečer 5-15
Zagreb Dohod	6-51	9-30	4-23	8-00
Zagreb Odhod	jutraj 8-25	popoldne 1-33	zvečer 8-01	zvečer 10-28
Zidani Most Dohod	10-59	4-21	12-33	1-4

Pragarsko—Kaniža.

Pragarsko Odhod	jutraj 3-35	jutraj 9-35	zvečer 8-10
Kaniža Dohod	6-17	1-15	11-35
Kaniža Odhod	popoldne 2-45	zvečer 11-20	jutraj 5-20
Pragarsko Dohod	6-12	1-28	8-7

Maribor—Celovec.

Maribor Odhod	dopold. 9-15	popold. 3-5
Celovec Dohod	popold. 1-52	zvečer 7-30
Celovec Odhod	popoldne 1-55	jutraj 8-—
Maribor Dohod	zvečer 6-—	popoldne 12-10

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.